

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Tos/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012385
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8119012385.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.06.2025, v trestnej veci odsúdeného A. A., pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom, sčasti dokonanej podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona účinného do 31.01.1998 a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 20.03.2025, sp. zn. 5Nt/50/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného A. A. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.03.2025, sp. zn. 5Nt/50/2019 súd rozhodol, že podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného A. A. na povolenie obnovy konania proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/207/2008, zo dňa 21.07.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5T/4/2011, zo dňa 13.04.2011 zamietla, pretože neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. poriadku.

Proti uvedenému uzneseniu podal riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajkyne elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 30.05.2025 a osobne podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.06.2025.

V sťažnosti podanej prostredníctvom obhajcu odsúdený namietal, že jediný výrok napadnutého uznesenia považuje za nesprávny, čím je daný aj sťažnostný dôvod. Rozsiahle dokazovanie vykonané oboznámením s podstatnými časťami listín navrhnutými obhajobou, nie je zo strany súdu nijako hodnotené. Rozhodnutie považuje za nedostatočné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Nedostal žiadnu odpoveď na otázky nastolené v návrhu a samotnej záverečnej reči svojej obhajkyne. Odôvodnenie neobsahuje žiadne hodnotenie vykonaných dôkazov. Okresný súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s obsahom výpovede svedka B. C. a nevykonal žiadnu analýzu, v čom vidí, resp. nevidí rozdielnosť jeho výpovede oproti tej, ktorú poskytol v pôvodnom konaní. Z uznesenia nevyplýva, akým konkrétnym spôsobom sa okresný súd vysporiadal s výpoveďami svedkov D., E. a F., ktorí neboli v pôvodnom konaní vypočutí. Nedostal odpoveď na ním nastolenú otázku uznania viny na podklade jediného usvedčujúceho dôkazu a to výpovede odsúdeného G. H. v procesnom postavení obvineného, ktorú vykonal v noci z 01. na 02.04.2005, kedy bol v programe na ochranu svedkov a teda preukázateľne mu bola poskytnutá najvyššia výhoda, ako osobe spolupracujúcej na objasňovaní skutku. Žiadal, aby sťažnostný súd preskúmal napadnuté uznesenie v tom smere, či ním nastolené otázky relevantného charakteru okresný súd zodpovedal a ak áno, či táto odpoveď mala dostatočný vyčerpávajúci charakter. Na základe uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Prešov a povolil obnovu konania v jeho prospech a zároveň zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/4/2011, zo dňa 13.04.2011, čo do výroku o vine, ako aj o treste, ako aj všetky

ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený Surový v ním osobne podanej sťažnosti namietal, že sa súd nijako nevysporiadal s obsahom výpovede svedka B. C., hoci tento jednoznačne a jasne vo svojej výpovedi uviedol, že o príprave tohto skutku vedel dopredu a sám dával páchatelom tohto skutku zbrane na jeho uskutočnenie a to prostredníctvom G. H. a F. F., pričom menoval pravých páchatelov tohto skutku a to osoby F. A., G. A. a G. F.. Teda B. C. sa v oboch svojich výpovediach pred súdom priznal k spoluorganizátorstvu, spoločne s F. F., skutku, pri ktorom došlo k vražde I. F. a jasne potvrdil, že on s tým nemal nič spoločné, kedy sa v tom čase nachádzal v E. v spoločnosti B. C. a o skutku mu povedal až na druhý deň, ako sa stal. Súd sa nevysporiadal ani s výpovedami ďalších svedkov, ktorí v pôvodnom konaní vypočutí neboli a ktorí mali informácie z prostredia skupín, resp. priamo z deja samotného skutku. Svedok E. dokonca priznal, že na spáchanie skutku vraždy I. F. osobne viezol G. F. na pokyn F. A., ktorí išli následne tento skutok spáchať. Samotný svedok G. H. pod prísahou na hlavnom pojednávaní priznal, že jeho osobu krivo obvinil a vysvetlil dôvody, ktoré ho k tejto krivej výpovedi v prípravnom konaní viedli a ospravedlnil sa mu za to, že na základe nej bol odsúdený a musel si neprávom odpykať trest. Zároveň zdôraznil, že je pripravený niesť právne následky. Svedkovia F. a D., okrem iného uviedli, že v minulosti viackrát vypovedali o danej veci s tým, že on nie je priamy páchatel. Svedok I. taktiež vo svojej prečítanej výpovedi podrobne opísal, kto a ako tento skutok spáchal. Všetci vypočutí svedkovia uviedli tak závažné skutočnosti o vražde I. F., ktoré v pôvodnom konaní súd nepoznal, že tieto samy osebe alebo v ucelenom kontexte odôvodňujú povolenie obnovy konania dostatočne a jasne. Navyiac, jeho odsúdenie bolo založené výlučne na výpovedi jediného svedka a to nedôveryhodného svedka H., ktorá na hlavnom pojednávaní nebola nikdy zopakovaná, naopak tento ju poprel. Neobstojí ani argument v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku, v zmysle ktorého prečítaná výpoveď G. H. bola podložená znaleckými posudkami, keďže tieto preukazujú iba skutočnosť, že sa skutok stal, nie kto boli páchatelia tohto skutku. Navyiac samotný G. H. vypovedal v inom konaní, že vo veci vraždy I. F. ho krivo obvinil a predmetné posudky mu pred výsluchom v prípravnom konaní ukázal vyšetrovateľ A. J. a tento mu pomohol pripraviť krivú výpoveď proti jeho osobe. O jeho nevine už verejne prehovorili aj samotní vyšetrovatelia K. L., ktorý je podpísaný ako prítomný pri výsluchu G. H., E. M., ktorý taktiež verejne potvrdil, že vykonal úradný záznam o skutočnosti, kedy sa dozvedel, že bol odsúdený za skutok, ktorý nespáchal a bývalá prokurátorka GP SR N. B., ktorá mala dohľad nad prípadom vraždy I. F.. Žiadal, aby sťažnostný súd preskúmal napadnuté uznesenie, nakoľko má za to, že predložené dôkazy sú nové skutočnosti, ktoré súd v pôvodnom konaní nepoznal, a preto zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov a vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania a zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 21.07.2010, sp. zn. 31T/207/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.04.2011, sp. zn. 5To/4/2011 a zároveň zrušil aj rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Sťažnostný súd na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že na verejnom zasadnutí boli vypočutí rôzni svedkovia a boli vykonané listinné dôkazy. Svedok B. C. nebol priamo pri vykonaní skutku, mal sa nepriamo, v súvislosti s inou osobou, ktorá mala byť zavraždená, zapojiť do skutku. Podľa neho tam odsúdený A. nebol, skutok mali spáchať iné osoby a o celom tomto konaní mal iba nepriame informácie. Svedok O. C. k predmetu obnovy konania uviedol, že vie, že ide o vraždu I. F., ktorej sa mal podľa pôvodného rozsudku dopustiť A., pri tejto trestnej veci, ani pri žiadnej inej trestnej veci s pánom A., ani s pánom C. nebol a ohľadom tejto trestnej činnosti ešte uviedol, že pracoval ako riaditeľ bezpečnostnej služby A. XX A. a pred ním sa o tom nikto z týchto osôb nerozprával. Ďalej popisoval najmä skutočnosti týkajúce sa jeho osoby. Svedok G. F. využil svoje právo a odmietol vypovedať, čoho dôvodom bolo to, že D. E. je 5 rokov s C. v kontakte a E. mu každý deň diktoval to, aby C. svoju výpoveď predniesol na tomto pojednávaní, E. mu dával inštrukcie, aby vypovedal na jeho osobu, a preto využil svoje právo nevypovedať, pretože títo dvaja darebáci sa dohodli, aby C. vypovedal na neho a E. mu to diktoval každý deň na vychádzkach. Svedok G. H. spočiatku v prípravnom konaní tvrdil, kto bol prítomný pri skutku, okrem iných aj odsúdený A., neskôr svoju výpoveď zmenil a mení ju neustále, pričom dôvodom je, aby získal iné nenáležité výhody a bol aj trestne stíhaný za krivú výpoveď. Svedok B. G. popísal, čo sa dialo počas výkonu trestu odňatia slobody a čo mu hovoril odsúdený A.. Svedok

B. F. taktiež potvrdil, že pri tom odsúdený A. nebol a mal o tom písať na rôzne inštitúcie. Svedok K. D. o vražde iba počul od iných osôb a to od A. a A., ako opisovali priebeh akcie. Svedok B. J. vo svojej výpovedi uviedol, že prvotne sa o vražde I. F. dozvedel niekedy v roku 2004 alebo 2005, keď bol vo väzbe v Košiciach a na vychádzke sa dalo o tom rozprávať s ďalšími osobami cez okno, kde nebohy P. E. uviedol, že bol spolustíhaný s G. H. a medzi ďalšími spomenul aj vraždu I. F. a kto bol pri nej prítomný. Meno A. A. tam nebolo povedané a má za to, že G. H. obvinil A. A. krivo a aj jeho obvinil. Zhodnotiac výpovede svedkov, svedok C. tam nebol a dozvedel sa o tom sprostredkovane, svedok C. pri tom nebol, dozvedel sa o tom, svedok F. odmietol vypovedať a dá sa povedať, že jeho výpoveď bola negatívna na odsúdeného A.. Svedok G. H. spočiatku uviedol, kto bol prítomný pri vražde, neskôr svoju výpoveď zmenil a tvrdil, že tam odsúdený A. nebol. Svedok B. G. iba popísal, čo mu bolo povedané. Svedok F. popísal, že tam odsúdený A. nebol, svedok D. o tom počul od iných osôb a svedok J. sa o tom dozvedel a neskôr mu mal o tom hovoriť odsúdený E.. Z osôb, ktoré boli prítomné pri vražde, D. E., G. H., P. E. a A. A. je mŕtvy P. E.. Je potrebné uviesť aj to, že svedok J. sa odvoláva na výpoveď nebohého P. E. a táto výpoveď sa už nedá preveriť, to isté je potom aj u svedeckej výpovede D.. Ďalší svedkovia ako B. C. a O. C. pri tom neboli, svedok F. popísal, že E. mal fakticky tím, čo koordinoval výpovede. Svedok G. H. spočiatku vypovedal v neprospech odsúdeného A., neskôr potom výpoveď zmenil. Za takéhoto stavu súd nemal dôvody neveriť svedkovi H., ktorý v prípravnom konaní popísal priebeh vraždy a táto jeho výpoveď nie je v rozpore s objektívne známymi skutočnosťami, ani na základe znaleckého skúmania znalcov z odvetvia súdneho lekárstva, obhliadky miesta činu, pokiaľ ide o počet strelcov, druhy použitých zbraní a spôsob útoku. To, že sa G. H. snaží ospravedlniť svoje konanie, resp. chce získať iné výhody vo výkone trestu, ešte neznamená, že by sa nemalo tejto výpovedi z prípravného konania veriť.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úvodnom sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatku skutkových zistení alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo len preto, že v pôvodnom konaní neboli známe podstatné skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci len vtedy, pokiaľ sú na to splnené zákonné podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr než známych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku nemôže byť každá nová skutočnosť alebo dôkaz, o ktorom sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s právnym názorom takejto osoby (1 ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (4 ÚS 252/04).

V intenciách už uvedeného krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sťažnostnému súdu, ale ani súdu prvého stupňa neprislúcha opätovne posudzovať náležité zistenie skutkového stavu veci a to ani spôsob, akým boli hodnotené dôkazy, ktoré už v pôvodnom konaní boli známe, preto sa sťažnostný súd obmedzí len na dôkazy, ktoré by bolo možné považovať za nové, súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Odsúdený v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na verejnom zasadnutí uviedol ako nové skutočnosti, ktoré neboli v pôvodnom konaní známe uznesenie KR PZ v Košiciach o vznesení obvinenia G. H., zápisnicu o vylúčení svedka G. H. v trestnej veci KR PZ v Košiciach C.:F./X-XXX-XX-

XXXX, svedeckú výpoveď svedka B. C., konfrontáciu medzi obvineným H. a obvineným C. v inej trestnej veci, výsluch svedka G. F., pričom následne v konaní boli vypočutí aj svedkovia H., C., G., F., E., D. a J..

Vo vzťahu k uvedenému sťažnostný súd udáva, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdy nepreskúmajú nanovo vinu obžalovaného, ani nanovo nepreskúmajú a nevyhodnocujú dôkazy, ktoré už raz boli vykonané a zhodnotené v pôvodnom konaní, ale obmedzujú sa len na skúmanie, či v konkrétnej veci boli alebo neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj obsahu predloženého spisu krajský súd konštatuje, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a stotožňuje sa s názorom prvostupňového súdu, že odsúdený A. A. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samé osebe alebo spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v prejednávanej trestnej veci novými skutočnosťami a dôkazmi odôvodňujúcimi povolenie obnovy konania mali byť výpovede svedkov C., H., C., G., F., E., D. a J. a listinné dôkazy.

Vo vzťahu k svedkom C. a G. krajský súd udáva, že títo o samotnom skutku nemali žiadnu vedomosť, keď svedok C. sa iba obmedzil na tvrdenie, že od polície vie, že C. mal potvrdiť verziu A., že tam nebol a polícia mala vybaviť podmienené prepustenie C. a obnovu konania A. a svedok G. sa obmedzil iba na tvrdenie, že mu A. povedal, že s tým nič nemá spoločné a že sedí neprávom. Uvedené výpovede, teda vo vzťahu k samotnému skutku nemajú žiadnu výpovednú hodnotu a títo svedkovia sa k samotnému skutku, ani k jeho páchatelom nevyjadrili.

Ďalší vo veci vypočutí svedkovia, C., F., E., D. a J. uviedli, že o skutku vedeli z počutia, pričom svedok C. uviedol, že skutok mali spáchať A., A., F., F. a H. a povedali mu to všetci. Svedok F. uviedol, že skutok mal spáchať F., A. a A. a povedal mu to F.. Svedok E. uviedol, že skutok mali spáchať F., A., A. a H., čo mu povedal A.. Svedok D. uviedol, že skutok mal spáchať A., A. a F. a povedal mu to A. a A. a svedok J. uviedol, že skutok mal spáchať H., F. a ešte dvaja a dozvedel sa to od E.. Uvedení vo veci vypočutí svedkovia potvrdili, že o skutku sa mali dozvedieť až dodatočne a to od rôznych osôb, svedok F. od F., svedok E. od A., svedok D. od A. a A., svedok C. od „všetkých“ a svedok J. od E., teda všetci uvedení svedkovia sa o danom skutku mali dozvedieť sprostredkované od iných osôb, pričom z týchto osôb, ktoré uviedli ako vykonávateľov skutku a to A., A., F., F. a H. sú mŕtvi A., A. a F., svedok F. bol v priebehu konania o návrhu na povolenie obnovy konania vypočutý, kde využil svoje právo nevypovedať a vypovedať odmietol s odôvodnením, že E. sa s C. dohodli na výpovedi proti nemu a E. diktoval C., čo má na neho hovoriť a svedok H. je osoba, ktorá bola v pôvodnom konaní vypočutá a jeho výpoveď je usvedčujúcim dôkazom, ktorý zo spáchania skutku vraždy I. F. usvedčuje aj odsúdeného A., ako aj jeho samého. Vo vzťahu k svedeckej výpovedi G. H. krajský súd udáva, že na verejnom zasadnutí uviedol, že krivo obvinil C., E., A. a A., kde následne uviedol, že F. ho poprosil, aby doniesol zbrane, ktoré mal skryté v pivnici u svojej mamy, tak mu ich odniesol domov na Q. do F. na A. O., kde bol G. (G. A.), A. a A.. F. povedal, že A. má nejakú akciu a jeho tam nemôže zobrať, preto išiel na diskotéku do H., kde bol D. E. opitý a o tretej v noci mu volali, že je u nich O. H. v trenkách. Ráno mu F. povedal, že to urobili na C. pokyn a povedal mu, že tam bol on, A., G., A. a F. a potom, že tam nebol A., ale E.. Vo vzťahu k výpovedi svedka H. je potrebné uviesť, že tento svedok vypovedal aj v pôvodnej trestnej veci a jeho výpoveď bola „kľúčovým“ dôkazom, aj na základe ktorého bol z predmetného trestného činu usvedčený a následne odsúdený A. A.. V pôvodnej trestnej veci bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď v tom čase obžalovaného G. H. z prípravného konania, v ktorej vypovedal, že išli do E. spolu s F. F., jeho družkou N. E., H. synom R., B. H. a matkou B. H. J. E., kde išli do nemocnice za J. H., odkiaľ následne odišli a potom sa vracali naspäť domov a to F., jeho družka a H. syn R. na aute F. F. BMW čiernej farby, pričom po ceste F. F. zatelefonoval C., že idú domov, ktorý mu povedal, že sa majú zastaviť v E. E. v jeho stavebnej firme, že chce s nimi rozprávať, pričom sa tam zastavili, jeho družka N. E. a H. syn ostali sedieť v aute, po čom sa rozprávali a C. im dôrazne prikázal, že dnes musia zabiť O. H. a poslať s nimi aj A. A., aby im pomohol. Po tejto dohode s B. C. sa vrátili domov do F. a počas cesty F. F. telefonoval E. aj A., nech sa pripraví, že idú dať dole J. brata O. H. a najmä A., nech pripraví zbrane. C. jeho poveril úlohou, aby presvedčil O. H., aby zostal doma cez noc, tak O. H. povedal, že prídu chlapi z B., ktorí dlžia H. 300.000,- Sk a chce, aby s ním išiel ráno po peniaze, kde O. H. súhlasil a povedal, že nikde

nepôjde, že bude doma, že pôjde spať. Potom išiel ku F. domov na O., kde už čakali F., E., A. a A., pričom asi o 22.30 hod. išiel ukázať, kde je byt na F. X, že pôjdu zabiť O. H. a ukázal im aj únikové cesty, ktoré dobre poznal a keď prechádzali okolo bloku na F. X, tak okolo novinového stánku prechádzal O. H., ktorý ho videl, spoznal auto a snažil sa ho zastaviť, ale on nemohol zastaviť, lebo s ním v aute boli A. a A. a A. kričal, nech idú preč, tak len dvihol ruku a išiel ďalej, lebo keby ich v takejto zostave O. H. videl, tak by mu bolo niečo nápadné a došlo by mu, že sa niečo deje. A. mu ešte v aute povedal, že keby mal pri sebe pištoľ, tak ho dá dole. F. povedal E., nech tam nechá svoju Felíciu niekde zaparkovanú na parkovisku a A. tiež tam mal nechať svoje BMW bordové päťkové alebo sedmičkové, na ktorom prišiel do F.. Ďalej popísal, ako so A. a A. išli pred dvere garsónky O. H., kde on zabezpečoval A. a A. zozadu a A. zabúchal na dvere a silno zakričal „otvorte polícia“ a hneď na to kopol do dverí, ale dvere sa rozleteli, až keď kopol druhýkrát, do bytu vošiel prvý A. a hneď začal strieľať a za ním A., ktorý tiež začal strieľať, kde po chvíli vybehli vonku a A. mu povedal, že nech ide do bytu, že tam ešte niekto je a keď vošiel do bytu, na zemi videl ležať chlapa, ktorý bol polonahý a v sprchovacom kúte čupela nejaká blondínka, ktorá bola nahá. Keď vybehol z bytu, pri bráne ho čakali E., A. a A. a pýtali sa, že kto tam bol, pričom keď odchádzali, A. povedal, že to nebol O. H., ktorého „zajebali“, ale ten, čo s ním chodí zo A.. Keď dobehli k autám, tak F. sa opýtal, či dali dole O. H. a vtedy mu A. povedal, že to nebol O. H., ale zabil jeho kamaráta zo A., ale nevedeli presne, kto to je, len si mysleli, že to bol I. F.. Uvedená výpoveď je v zhode s výpoveďou svedka poškodeného O. H. v pôvodnej trestnej veci, ktorý potvrdil časť priebehu skutku o tom, že keď bol hľadať I. a išiel po chodníku, išlo okolo neho H. auto, ale on mu nezastavil, i keď si nevšimol, či okrem G. H. v aute niekto bol a následne prišiel k nemu H. do bytu. H. videl v aute okolo 21.00 až 22.00 hod., keď išiel oproti nemu. O priebehu skutku, že niekto zakričal „polícia otvorte“ a on vyskočil cez okno, povedal O. H. aj svedkovi O. I., ktorý uvedené skutočnosti potvrdil aj vo svojej výpovedi v pôvodnej trestnej veci. Krajský súd nemal pochybnosť o pravdivosti výpovede G. H. v procesnom postavení obvineného, ktorá bola čítaná na hlavnom pojednávaní v pôvodnej trestnej veci, keďže G. H. touto výpoveďou, v ktorej usvedčoval A. A., usvedčoval aj svoju osobu, a táto je v určitých bodoch zhodná s výpoveďou O. H., svedka poškodeného v pôvodnej trestnej veci, pričom prítomnosť G. H. pri skutku preukazuje aj skutočnosť, že keď bezprostredne po skutku žiadal O. H. G. H., aby išiel skontrolovať na byt, čo sa stalo s I. F., už vtedy mu H. odvetil, že F. je mŕtvy, teda je zrejmé, že G. H. pri predmetnom skutku bol.

Časť výpovede svedka G. H. v pôvodnej trestnej veci je v časti potvrdená aj výpoveďou svedkyne B. H. v pôvodnej trestnej veci, ktorá uviedla, ako išli s manželkou J. H. B. H. do E. s F., H., svojou sestrou, ktorej bol v tom čase G. H. druh a synom R., avšak naspäť s nimi nešla, ako aj výpoveďou svedkyne N. E., v tom čase družky G. H., ktorá rovnako potvrdila, že boli v E. a vracali sa cez E. E., kde sa H. stretol s F. a rozprávali sa aj s C., kde následne sa vrátili do F. a u S. H. bol H. na F. ohľadom pasu, kým ona bola v aute. Zároveň je potrebné poukázať aj na výpoveď znalca I. K. T. z odvetvia psychológie, kde uvádzal skutočnosti ohľadom vierohodnosti osoby G. H. a konštatoval, že vzhľadom na pamäťové schopnosti obžalovaného H. je málo pravdepodobné, aby si výpovede v prípravnom konaní vymyslel a dokázal ich opakovane reprodukovat', ako si to vymyslel, nakoľko v čase vyšetrenia v roku 2005 bol odolný na sugestívne otázky, pričom jeho výpoveď bola primerane emočne doprevádzaná. Z jemu doručených CD záznamov neboli zistené zmeny správania obžalovaného v tom zmysle, že v časti výpovede vypovedá pravdu a v časti klame. Správanie bolo počas výsluchov konzistentné. On už neskúmal zmenenú výpoveď H., ale iba prvotnú výpoveď, pričom výpoveď H. nehodnotil ako naučenú, považuje to za menej pravdepodobné.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že výpovede svedkov C., F., E. a D., ktorí ako páchatel'ov skutku mali identifikovať A., A. a F., pričom svedok C. uviedol, že sa ho zúčastnili aj F. a H., svedok F., že im pomáhal F., o čom im mali povedať osoby A., A., F., resp. v prípade svedka C. „všetci“, nie sú samé osebe skutočnosťami a dôkazmi spôsobilými odôvodnenie povolenia obnovy konania vo vzťahu k odsúdenému A. A.. Výpovede uvedených svedkov o účasti osôb A., A. a F. na skutku nie je možné preveriť výsluchmi týchto osôb, vzhľadom na skutočnosť, že tieto osoby sú mŕtve, svedok F. odmietol vypovedať s odôvodnením, že C. s E. sa dohadovali na výpovedi proti nemu a svedok H. bola osoba, ktorá v pôvodnej trestnej veci v procesnom postavení obvineného, resp. obžalovaného usvedčovala zo spáchania skutku odsúdeného A.. Vo vzťahu k svedeckej výpovedi svedka J., ktorý uviedol, že pri skutku mali byť F., H. a možno ešte jedna, dve osoby, krajský súd udáva, že uvedené mu mal povedať t.č. už nebohý E., teda ďalšia osoba, ktorej tvrdenie nie je možné overiť jej výsluchom, s tým, že F. mal H. darovať život, nakoľko sa ho pýtal, či chce zdochnúť a on utiekol do kúpeľne, preto prežil, čo je v rozpore s dôkazmi vykonanými v pôvodnej trestnej veci, najmä s výpoveďou samotného svedka

poškodeného O. H.. K uvedenému krajský súd dodáva, že ak by mal F. H. „darovať život“, spýtať sa ho, či chce zdochnúť a zároveň nechať ho odísť do kúpeľne, je nelogické, aby následne spustil strelbu, po ktorej mal O. H. vyskočiť cez okno a ujsť. Vo vzťahu k výpovedi svedka F., ktorý v prejednávanej trestnej veci uvádzal, že sa mal pýtať F., ktorý mu rozprával ako zabili F., či bol prítomný niekto z E. a z E., na čo mu mal F. povedať mená A. a A., je potrebné poukázať na výpoveď svedka F. v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Nt/2/2014, ktorá sa rovnako týkala návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného A., kde svedok F. uviedol, že odsúdený A. nebol ani jeho priateľ, ani rodina, nie sú si zaviazaní a on A. nemusel, na druhej strane sa však priamo pýtal na ľudí z E., z ktorých tam mohol byť len B., G. alebo A. a F. mu výslovne mal povedať, že nikto z nich, ani A. tam nebol, teda je minimálne nepravdepodobné, aby sa svedok zaujímal o osobu vo vzťahu, ku ktorej nemá žiaden priateľský a ani iný vzťah a podľa vlastného vyjadrenia túto osobu nemusel. Je potrebné poukázať na to, že aj v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Nt/2/2014, ktorej predmetom bol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného A. A., svedkovia rovnako vypovedali o tom, že z počutia mali vedieť, že vraždu F. mali spáchať iné osoby ako odsúdený A., pričom aj svedok I. za páchatelov označil A., G., A., E. a F., čo svedok E. v prejednávanej trestnej veci poprel, rovnako tak zo žiadnej inej svedeckej výpovede v prejednávanej trestnej veci nevyplýva, aby účastní na skutku mal byť aj G.. Svedok F., ktorý bol vypočutý aj v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1Nt/2/2014 v tejto vypovedal, že páchatelmi skutku mali byť A. a F. s tým, že nevie, či H. bol pri skutku vraždy F., ani či mu to hovoril F. alebo A., kde na rozdiel od toho v prejednávanej trestnej veci uviedol, že účastní pri skutku mali byť F., A. a A., čo mu mal povedať F., pričom osobu A. ako páchatel'a skutku vo svojej výpovedi v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/2/2014 nespomínal. Ak svedok C. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania udáva, že skutku sa mal dopustiť A., A., F., F. a H. a povedali mu to všetci, je potrebné poukázať na jeho výpoveď ako svedka v pôvodnej trestnej veci, kde uviedol, že G. H. nemohol byť so A. na F. (teda na mieste skutku), lebo v tom čase už A. nebol s H., pričom v prípade svedka C. nejde o nový dôkaz a „nového“ svedka, nakoľko tento už bol vypočutý v pôvodnom konaní vo veci samej.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného, že súd sa nevysporiadal s obsahom výpovede svedka B. C., ani z napadnutého uznesenia nevyplýva, ako sa súd vysporiadal s výpoveďami svedkov D., E. a F., krajský súd uvádza, že s uvedenými výpoveďami sa vysporiadal v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie, k čomu opakovane dodáva, že v prípade svedka C. nejde o nový dôkaz súdu skôr neznámy, keď tento bol vypočutý aj v pôvodnej trestnej veci. Rovnako tak vo vzťahu k výpovedi svedka G. H. krajský súd udáva, že s uvedenou výpoveďou v prejednávanej trestnej veci, ako aj v pôvodnej trestnej veci v procesnom postavení obžalovaného resp. obvineného sa súdy vysporiadali v odôvodneniach svojich rozhodnutí.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného poukazujúcej na nevysporiadanie sa s listinami predloženými obhajobou v prejednávanej trestnej veci, krajský súd konštatuje, že v prevažnej miere ide o rôzne zápisnice z iných trestných vecí týkajúcich sa iných osôb, príp. uznesenia z iných trestných vecí, z ktorých nevyplýva nejaký bližší vzťah s prejednanou trestnou vecou, resp. v prípade predloženého rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 16.06.2021, sp. zn. BB-4T/11/2018 z tohto nevyplýva, aby malo ísť o rozhodnutie právoplatné. Navyše, s poukazom na uvedené, ani tieto listinné dôkazy nie sú samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi dôvodom na povolenie obnovy konania v prejednávanej trestnej veci.

Na základe konštatovaných dôvodov krajský súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.